

Raadsvoorstel

GEMEENTEBESTUUR

onderwerp Op reis naar de menselijke maat,
beleidslijnen voor de
decentralisatieverantwoordelijkheden in het
sociaal domein

raadsnummer 2014 7

collegevergadering d.d. 10 december 2013

raadsvergadering d.d. 29 januari 2014

fatale termijn

programma Stad van Actieve Mensen

portefeuillehouder R. Testroote

team MOADO

steller drs. FJA Kuijpers

doorkiesnummer +31 77 3596763

e-mail f.kuijpers@venlo.nl

registratienummer 13-16261

datum 3 december 2013

bijlage(n) 4

datum verzonden

Voorstel om te besluiten

Voor zover de nog vast te stellen wetten dit toelaten of mogelijk maken vast te stellen dat:

1. de meest passende ondersteuning leidend is mits we met de medefinanciers afspraken kunnen maken over het maatschappelijk rendement.
2. we iedere burger tondersteunen maar daarvoor wel een eigen bijdrage te vragen afgestemd op draagkracht (inkomen en vermogen) met de werkelijke kosten als maximum.
3. we het gebruik van een PGB voor persoonlijke inzet bij gebruikelijke- of mantelzorg niet toestaan tenzij dit een praktischere en/of goedkopere oplossing mogelijk maakt.
4. we vol in te zetten op verleiding van uitkeringsgerechtigden maar dan wel met een stok achter de deur.
5. ondersteuning op grond van de Wmo of Jeugdwet niet moet afhangen van een verplichte tegenprestatie;
6. een jeugdige vanaf 12 jaar samen met zijn ouders/verzorgers ondertekent en daarmee mede verantwoordelijk is voor het leefzorgplan.

Burgemeester en wethouders van Venlo
de secretaris

Willenien Meijering

de burgemeester

Antoin Scholten

Raadsvoorstel

Samenvatting (Verplicht, maximaal een half A4)

Met dit raadsvoorstel willen we met u in gesprek. Zodat we voldoende en duidelijke richting te krijgen voor het opstellen van meerjarige beleidsplannen en verordeningen voor de decentralisatie opgaven (Jeugdwet, AWBZ naar WMO en Participatiewet) en het traject van opdrachtgeven goed in te kunnen zetten. Op een viertal thema's willen wij wat dieper met u in gesprek een beter beeld te krijgen van uw ideeën op deze punten.

Hieronder volgt eerst een korte inleiding op elk thema. Daarna staan er per thema een of twee uitspraken van ons college in de tekstvakken. Zo kijkt ons college tegen het thema aan. deze uitspraak wordt onder de tekstvakken toegelicht. Wij vragen u in te stemmen met deze uitspraken of uit te spreken als u er een andere visie op heeft. Dat geeft ons richting voor de verdere uitwerking van de beleidsplannen en verordeningen.

Bijlagen

Nr.	Naam	Datum
1.	Op reis naar de menselijke maat. Hoofdlijnen van beleid voor de decentralisatieverantwoordelijkheden in Venlo	..
2.	Context en Beleidskaders: Participatiewet 2015 gemeente Venlo	..
3.	Beleidskader AWBZ – Wmo	..
4.	Regionaal Beleidskader Jeugd Noord-Limburg 2015-2018	..
5.	..	..

Onderbouwing

Algemene toelichting

1. **Wat is kernopgave** (Wat is de belangrijkste opdracht voor de gemeenteraad?)

Met ingang van 1 januari 2015 krijgen gemeenten meer verantwoordelijkheden in het sociaal domein. De Jeugdzorg, delen van de AWBZ en de Participatiewet worden een verantwoordelijkheid van de gemeenten. Wij moeten deze verantwoordelijkheden vormgeven. We gaan hierbij opzoek naar de menselijke maat. Onze sociale structuurvisie is hierbij leidend.

2. **Relatie met programma**

De nieuwe verantwoordelijkheden leveren hoofdzakelijk een bijdrage aan programma Stad van Actieve Mensen en aan de programma lijn Vitaliteit van gemeenschappen van het programma Veelzijdig stad in het Groen. Er zijn ook relaties met andere programma's en programmalijnen.

3. **Wat is het beoogde maatschappelijke resultaat** (Wat wilt u bereiken?)

Implementatie van de decentralisatieverantwoordelijkheden voor 1 januari 2015 binnen de financiële kaders.

4. **Wat en waarom?** (Waarom is dit voorstel nodig?)

De totale opgave

Nederland staat voor de grote, driedelige opgave. Als eerste willen we de betrokkenheid bij en op elkaar vergroten. Als tweede willen we de kwaliteit van zorg en ondersteuning aan onze inwoners verbeteren. En als laatste willen we de kosten voor (gezondheids)zorg, ondersteuning en sociale zekerheid beheersbaar houden. Beheersbaar betekent minder explosief laten groeien, want ze blijven groeien van naar verwachting € 242 miljard in 2014 naar € 272 miljard in 2017. Gemeenten krijgen hierin een grotere en belangrijke rol. Groter omdat de gemeentelijke verantwoordelijkheden op drie terreinen worden uitgebreid door een nieuwe Jeugdwet, een nieuwe uitgebreidere Wmo en de Participatiewet.

De gemeentelijke opgave

Daar waar de totale uitgaven groeien, gaat de uitbreiding van de gemeentelijke verantwoordelijkheid gepaard met een vermindering van het budget in vergelijking met de huidige uitgaven op deze terreinen. Zo worden de beschikbare budgetten voor jeugdzorg landelijk structureel gekort met € 450 miljoen, voor de Participatiewet structureel met € 2.403 miljoen en voor de Awbz taken (inclusies Persoonlijke Verzorging) met € 1.700 miljoen. Daar komt bij dat het beschikbare budget voor onze huidige verantwoordelijkheid voor Huishoudelijke Hulp structureel gekort wordt met € 1.140 miljoen. Het tijdspad verschilt hierbij per korting. Bij monde van de VNG hebben de gemeenten ingestemd met de forse korting op het budget Huishoudelijke Hulp omdat zij, gezien de breedte van het pakket aan nieuwe verantwoordelijkheden, mogelijkheden zien (één gezin, één plan, één regisseur) om met de resterende budgetten toe te komen. De precieze hoogte van de bedragen die het rijk hiervoor beschikbaar stelt en ook de verdeling hiervan over de gemeenten, is nog niet bekend.

Dat was het geval tot 6 november 2013. Toen stuurde staatssecretaris Van Rijn van Volksgezondheid, Welzijn en Sport een brief naar de Tweede Kamer met als belangrijkste

boodschap dat de Persoonlijke Verzorging niet naar de gemeenten wordt gedecentraliseerd, maar een verantwoordelijkheid wordt van de zorgverzekeraars. Hiermee verandert onze opgave binnen de nieuwe Wmo zowel inhoudelijk als financieel. Inhoudelijk omdat we minder verantwoordelijkheden krijgen, maar ook de scheiding van verantwoordelijkheden tussen gemeenten en zorgverzekeraars is minder helder en kan uitnodigen tot afschuifgedrag. Financieel omdat dit besluit onze mogelijkheden om onze verantwoordelijkheden binnen het budget vorm te geven, heeft beperkt. Via RIB 2014-138 hebben wij u geïnformeerd over de risico's van dit besluit van de staatsecretaris.

Wat heeft u al besloten

Onze stadsvisie 2030 ligt ten grondslag aan onze Sociale Structuurvisie. Die heeft u in oktober 2012 vastgesteld en bevat de vier kernopgaven voor het sociaal domein. De Sociale Structuurvisie is leidraad voor ons handelen.

In uw vergadering van woensdag 30 oktober 2013 heeft u ingestemd met *“Samen zijn wij Venlo, Sociale Structuurvisie 2022: kaders voor uitwerking”*. Hiermee heeft u de volgende kaders vastgesteld (Raadsvoorstel 2013 76):

- wij vertrouwen op de eigen kracht en het zelf oplossend vermogen van haar inwoners.
- wij vertrouwen de professionals in hun vak en geeft hen mandaat om te handelen.
- wij nemen onze verantwoordelijkheid, wij voeren regie op afstand, en indien nodig grijpen wij in.
- dit doen wij op basis van de in *Samen zijn wij Venlo* geformuleerde kernwaarden.

Tevens heeft u in de Kadernota 2014-2017 bepaald dat het budget dat wij van het rijk voor deze verantwoordelijkheden ontvangen maatgevend is.

Om de nieuwe verantwoordelijkheden vorm te geven, werken we aan de uitrol van belangrijke instrumenten zoals de Sociale Wijkteams, de Huizen van de Wijk, het Stedelijk Zorgnetwerk. Dit doen we in goed overleg met de Wmo-raad, ons adviesorgaan in het sociaal domein.

Hoofdpijnen van beleid

Tegen deze achtergrond bereiden we ons voor op de nieuwe verantwoordelijkheden. Dit doen we met beleidsplannen. Aangezien er nog geen vastgestelde wetten zijn waarop we ons kunnen baseren, maar we om goede redenen niet kunnen wachten, willen we met u in gesprek over de hoofdpijnen van beleid. Bij dit voorstel treft u ter informatie de volgende vier bijlages aan:

- *Op zoek naar de menselijke maat, hoofdpijnen van beleid voor de decentralisatieverantwoordelijkheden in Venlo*. Hierin vindt u onze richting voor het vormgeven van de decentralisatieverantwoordelijkheden, daar waar mogelijk in samenhang en anders per decentralisatie.
- *Context en Beleidskaders: Participatiewet 2015 gemeente Venlo*, een uitgebreide beschrijving van de opgave op dit terrein en de belangrijkste beleidslijnen. Voor verdere uitwerking in een beleidsplan en de verordeningen(en) voor de Participatiewet.
- *Beleidskader AWBZ – Wmo*. Deze bijlage bevat een uitgebreide beschrijving van de opgave en de belangrijkste beleidslijnen voor het vormgeven van het beleidsplan en de verordening voor deze nieuwe verantwoordelijkheid.
- *Regionaal Beleidskader Jeugd Noord-Limburg 2015-2018*. Hierin vindt u een uitgebreide beschrijving van de opgave en de belangrijkste beleidslijnen voor het

vormgeven van het beleidsplan Jeugdwet. Vanwege de grote bovenlokale opgave op dit terrein is dit kader gezamenlijk opgesteld. De specifieke lokale invulling en aanhaking komt terug in een nog op te stellen beleidsplan en de verordening. Op basis hiervan stellen wij de wettelijk vereiste vierjarige beleidsplannen en de benodigde verordeningen op. Ook gebruiken wij deze lijnen om onze rol als opdrachtgever (inkoop, subsidiëren) goed in te kunnen vullen. Hiermee moeten we snel aan de slag om onze burgers, maar ook onze partners duidelijkheid te geven.

5. Afweging / argumentatie (Welke politieke keuzevraagstukken dienen zich aan? Zijn er reële alternatieven? Welke belangenafweging moet daarbij door de raad worden gemaakt?)

Op een viertal thema's vragen wij u een zesttal richtinggevende uitspraken te doen. Een eerste vanuit het besluit van de staatssecretaris en drie vanuit de inhoud:

- a) Ondersteuningsvraag leidend
- b) "Financiële zelfredzaamheid" (twee uitspraken);
- c) Tegenprestatie (twee uitspraken);
- d) Clientparticipatie.

Hieronder zullen wij deze toelichten. Met dit raadsvoorstel willen wij duidelijke richting krijgen voor het verder te ontwikkelen beleid.

a) Ondersteuningsvraag leidend

In onze aanpak stellen we de ondersteuningsvrager centraal, samen met hem of haar en zijn of haar omgeving werken we aan dat ene plan: één gezin, één plan, één regisseur. Wij willen dit breed doen, voor alle aspecten van het leven: wonen, welzijn, werk en zorg. Dit zou kunnen betekenen dat we op het ene gebied een extra investering moeten doen om (toekomstige) kosten op een ander gebied te voorkomen. Zo willen wij zoeken naar maximaal maatschappelijk rendement tegen zo minimaal mogelijke maatschappelijke kosten. De grote verantwoordelijkheid die de gemeente hier zou krijgen en de redelijk heldere verantwoordelijkheidsverdeling met de andere financiers (zorgverzekeraars) maakte dat revenuen van dergelijke investeringen voor het belangrijkste deel ook bij de gemeente terecht zouden komen. Het besluit van de staatssecretaris rond de Persoonlijke Verzorging maakt dit anders en maakt de kans aanmerkelijk dat dergelijke investeringen renderen bij een andere financier. Als voorbeeld: de meest passende oplossing kost 100 waarvan de gemeente er 50 moet betalen. Een minderpassende oplossing kost 120 waarvan de gemeente er maar 40 hoeft te betalen.

Voorstel (1): gaan voor de meest passende ondersteuning mits we met de medefinanciers afspraken kunnen maken over het maatschappelijk rendement.

Toelichting

Ja, we moeten kijken naar de totale maatschappelijke kosten en baten. Eén gezin, één plan, één regisseur staat voor ons centraal. Maar alleen als dat voor onze medefinanciers ook zo is en we afspraken kunnen maken over de verdeling van het maatschappelijk rendement. Zo willen we binnen de financiële kaders tot een passende oplossing komen en streven naar maximaal maatschappelijk rendement. Mochten de medefinanciers hiertoe niet bereid zijn dan is het niet op voorhand het geval dat de gemeente alle extra kosten neemt. Wij verwachten dat wij zo meer kunnen doen met onze middelen dan dat we kunnen als we altijd voor een oplossing kiezen die voor ons het goedkoopst is.

b) “Financiële zelfredzaamheid”

Onder dit thema stellen wij twee uitspraken ter vaststelling aan u voor. De eerste met betrekking tot het aanspreken van het inkomen en/of vermogen van de ondersteuningsvrager en als tweede voor wat betreft de inzet van het persoonsgebonden budget (PGB)

inkomen en vermogen

Onze wettelijke plicht is het “daar waar nodig organiseren van ondersteuning op maat”. Wat de “maat” is hangt af van de situatie van de ondersteuningsvrager. Belangrijke vraag hierbij is: wat kun je zelf? Zelf iets kunnen kan ook op het financiële vlak. We zijn nu al (denk aan Huishoudelijke Hulp en hulpmiddelen) verantwoordelijk voor vormen van ondersteuning en worden verantwoordelijk voor het organiseren van ondersteuning op maat op nieuwe terreinen. Hoe zien wij onze wettelijke plicht om burgers, indien nodig, passende ondersteuning te bieden? Het budget wat wij hiervoor gaan ontvangen is fors minder dan er nu binnen die terrein omgaat. Hoe gaan we gebruik maken van eventuele mogelijkheden die de wetten gaan bieden om meer te bereiken met ons beperkt budget door bijvoorbeeld een inkomens of vermogensgrens te stellen of door te werken met een eigen bijdrage die al dan niet inkomensafhankelijk is?

Voorstel (2): iedere burger te ondersteunen en maar daarvoor wel een eigen bijdrage te vragen afgestemd op draagkracht (inkomen en vermogen) met de werkelijke kosten als maximum.

Toelichting

De gemeente is er voor iedereen en ondersteunt iedereen. Wij kijken naar wat de ondersteuningsvrager zelf kan (zowel lichamelijk/geestelijk als financieel). Mensen met een hoog inkomen en/of een groot vermogen betalen een eigen bijdrage naar draagkracht (inkomen en vermogen), die maximaal gelijk is aan de werkelijke kosten van de geleverde ondersteuning. Ook iemand met een topinkomen of groot vermogen moet zich voor het organiseren van de benodigde ondersteuning tot de gemeente kunnen wenden. Het zelf kunnen betalen van ondersteuning wil immers niet automatisch zeggen dat de persoon het ook zelf kan regelen of organiseren. Wij zien dit als een mogelijkheid om meer te bereiken met ons beperkt budget.

Bij de vaststelling van de Kadernota 2014-2017 heeft uw raad al aangegeven niet te willen bijbetalen uit eigen middelen. Het budget dat wij hiervoor ontvangen is dus maatgevend. Via een eigen bijdrage vergroten we onze mogelijkheden.

Persoonsgebonden Budget (PGB)

Dan financiële zelfredzaamheid van een andere soort. Een PGB is een mogelijkheid die de ontvanger maximale regie en sturing geeft bij het invullen van zijn ondersteuningsvraag. Maar de ervaringen met PGB's van de afgelopen periode laten zien dat fraude mogelijk is en dat het kan leiden tot betaling van activiteiten die nu als mantelzorg door de directe omgeving geleverd worden.¹ Anderzijds kunnen zich situaties voordoen, waarin het veel praktischer is of financieel veel voordeliger is (of beide!) wanneer een mantelzorger de ondersteuning verleent, maar dat de mantelzorg hiervoor zijn of haar betaalde baan geheel of gedeeltelijk moet opgeven.

¹ Voor wat betreft fraude blijkt uit onze herindicatie hulp bij het huishouden (uitgevoerd in 2013) dat deze beperkte controle niet tot misbruik van enige omvang heeft geleid. Iedereen met een PGB-HbH is thuis bezocht. Er zijn geen onregelmatigheden vastgesteld. In alle gevallen is de indicatie terecht verstrekt.

Voorstel college (3): gebruik van een PGB voor persoonlijke inzet gebruikelijke- of mantelzorg niet toestaan tenzij dit een praktischere en/of goedkopere oplossing mogelijk maakt.

Toelichting

Enerzijds willen we niet dat via het PGB persoonlijke inzet (arbeid) wordt betaald, die nu als gebruikelijke of mantelzorg door de directe omgeving (om niet) geleverd wordt. Onkosten mogen natuurlijk wel worden vergoed. Anderzijds kunnen zich situaties voordoen, waarin het veel praktischer is of financieel veel voordeliger is (of beide) wanneer een mantelzorger de ondersteuning verleent, maar dat de mantelzorg hiervoor zijn of haar betaalde baan geheel of gedeeltelijk moet opgeven. In die gevallen moet er naar onze mening een mogelijkheid zijn om dit met inzet van een PGB mogelijk te maken. De sociale wijkteams moeten hier de ruimte krijgen naar de juiste maat te zoeken.

c) Tegenprestatie

Ook bij dit thema leggen wij twee uitspraken ter vaststelling aan u voor. Een eerste met betrekking tot een tegenprestatie van een uitkeringsgerechtigde en als tweede een tegenprestatie bij een ondersteuningsvraag op grond van de Wmo of Jeugdwet.

tegenprestatie uitkeringsgerechtigde

Wij zien mogelijkheden om verbindingen te leggen tussen de nieuwe decentralisatie verantwoordelijkheden, maar ook tussen de decentralisatieverantwoordelijkheden en onze huidige verantwoordelijkheden. Verbindingen waarbij bijvoorbeeld de doelgroep van de Participatiewet ondersteuning gaat bieden binnen onze Wmo verantwoordelijkheden en omgekeerd. Of de Wmo-doelgroep iets voor de Jeugdzorg-doelgroep en ook weer omgekeerd. Een jongere die bijvoorbeeld boodschappen doet voor een oudere en de oudere begeleidt de jongere met huiswerk. Wij willen deze verbinding zoeken. Dit kan op verschillende manieren, verleiden, belonen, straffen.

Voorstel (4):

vol in te zetten op verleiding van uitkeringsgerechtigden maar dan wel met een stok achter de deur.

toelichting

Niets doen is geen optie en wij verwachten dat de overgrote meerderheid graag een bijdrage wil leveren. Motivatie leidt in het algemeen tot meer resultaat voor alle betrokken partijen in de samenleving. Via het keukentafelgesprek wordt aangesloten bij de belangstelling, competenties en motivatie van de uitkeringsgerechtigde. Zo moet naar een maatwerkoplossing worden gezocht die de uitkeringsgerechtigde uitnodigt om actief te worden. Het kan gebeuren dat een ingezette richting niet passend blijkt maar dan is het wel aan de uitkeringsgerechtigde om hierin initiatief te nemen. Als de uitkeringsgerechtigde niet meewerkt dan is een stok achter de deur nodig en kan in uiterste gevallen desnoods worden gekort op de uitkering.

Tegenprestatie ondersteuningsvrager

Een tweede vraag op dit punt betreft een tegenprestatie bij de ondersteuningsvraag op grond van de Wmo of de jeugdwet.

Voorstel college (5):

ondersteuning op grond van de Wmo of Jeugdwet moet niet afhangen van een verplichte tegenprestatie.

Toelichting

Ondersteuning heb je nodig om te kunnen deelnemen. Wel kan ook hier verleiding worden ingezet. In veel gevallen van specialistische zorg kan, door leeftijd of door de aard van de problematiek een ondersteuningsvrager wellicht helemaal geen tegenprestatie leveren. Anderzijds kan het leveren van een tegenprestatie in een aantal gevallen ook juist bijdragen aan iemands maatschappelijke participatie en aan zijn mogelijkheden om zijn sociaal netwerk op te bouwen of uit te breiden. In dat geval is er sprake van een win-win situatie. Zowel degene die de tegenprestatie levert als degene aan wie die ten goede komt, zijn er bij gebaat. Dit moet wel een vast onderdeel van het keukentafelgesprek zijn.

d) Cliëntenparticipatie

Het meenemen in en betrekken van onze inwoners en vooral de direct betrokkenen is van het grootste belang. Dat geldt voor het beleidsniveau maar vooral ook op het individuele niveau. Een leefzorgplan² wordt opgesteld met de ondersteuningsvrager. Sterker nog; het moet zijn of haar plan zijn. Maar in hoeverre is de ondersteuningsvrager hiertoe in staat? We worden verantwoordelijk voor de zorg voor de jeugd en een kenmerk van jeugd is dat ze met het ouder worden steeds onafhankelijker worden. De Jeugdwet legt in diverse artikelen een knip bij twaalf en zestien jaar als leeftijden waarbij steeds meer verantwoordelijkheden richting de jeugdige zelf gaan, mits die daartoe in staat is.

Voorstel (6): een jeugdige vanaf 12 jaar samen met zijn ouders/verzorgers ondertekent en daarmee mede verantwoordelijk is voor het leefzorgplan.

Toelichting

Alhoewel de ouders/verzorgers verantwoordelijk zijn en blijven, hechten wij aan medeondertekening door de jeugdige zelf. Het succes van de ondersteuning hangt af van de gedragenheid van het leefzorgplan. Dit betekent dat jeugdigen vanaf 12 jaar, mits daartoe in staat, meepraten, meebeslissen en mee tekenen. De professional zorgt ervoor dat de jeugdige ongedwongen zijn aandeel kan leveren en dat dit geaccepteerd wordt door de ouders/verzorgers. Het gaat er om dat kinderen/jongeren door het medeondertekenen ook geprikkeld en gemotiveerd raken om zelf, samen met de ouders/verzorgers en professionals tot oplossingen te komen

6. Welke externe partners en adviesraden zijn erbij betrokken?

Deze notitie is een stap in het proces om te komen tot deze beleidsplannen. In dit proces nemen wij de Wmo-raad, ons adviesorgaan voor beleid binnen het sociaal domein, mee.

7. Financiële paragraaf

Niet van toepassing.

8. Risicoparagraaf (welke risico's spelen een rol bij de besluitvorming?)

Wel of geen risico

Wel of niet

Juridische aspecten en wettelijk kader

-

Financiële risico's en aspecten

-

² Een van onze uitgangspunten is: één gezin, één plan, één regisseur. In dit plan moeten alle relevante aspecten (Wonen, Werken, Welzijn, Inkomen en Zorg) rondom de ondersteuningsvrager in samenhang worden gezien en voorzien van passende ondersteuning. Dit ene plan noemen wij een leefzorgplan en wordt opgesteld samen met de ondersteuningsvrager (voor wat betreft een jeugdzorgvraag, de ouders als wettelijk verantwoordelijke). Bij voorkeur is de ondersteuningsvrager ook de ene regisseur,

Raadsvoorstel - onderbouwing

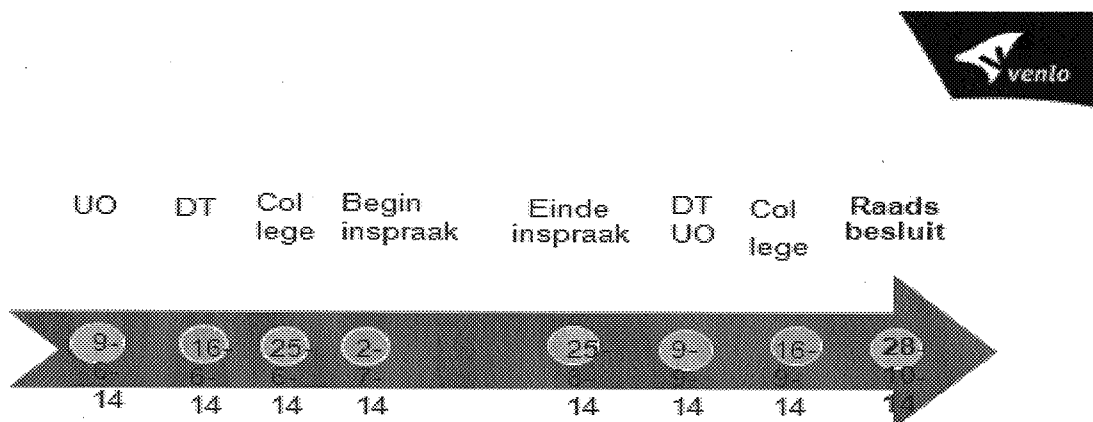
Economische risico's	-
Maatschappelijke risico's	-
Exploitatie, realisatie, ontwikkeling, beheer, bouw- en planschade	-
Afbreukrisico's en mogelijke contractschade (in relatie tot externe partners)	-
Overige strategische risico's	-

Toelichting (Benoem de relevante, strategische risico's)

Niet van toepassing.

9. Vervolgprocedure voor de raad

Op basis hiervan werken we de wettelijk gevraagde vierjaarlijkse beleidsplannen en verordeningen uit. Deze worden, op basis van de huidige informatie met betrekking tot de wetstrajecten, uiterlijk in oktober 2014 aan uw raad voorgelegd. Dit volgens de interne planning hieronder.

Raadsbesluit

GEMEENTEBESTUUR

onderwerp op zoek naar de menselijke maar,
beleidslijnen voor de
decentralisatieverantwoordelijkheden in het
sociaal domein

raadsnummer 2014 7

raadsvergadering d.d. 29 januari 2014

team - MOADO

steller drs. FJA Kuijpers

doorkiesnummer +31 77 3596763

e-mail f.kuijpers@venlo.nl

datum 27 november 2013

De raad van de gemeente Venlo;

gelezen het voorstel van het college van 10 december 2013, registratienummer 13-16261;
gelet op artikel 149 van de Gemeentewet;

overwegende dat wij kaders moeten stellen voor de beleidsontwikkeling met betrekking tot
de onze bestaande en nieuwe verantwoordelijkheden binnen het sociaal domein per 1
januari 2015;

besluit(en) vast te stellen:

1. de meest passende ondersteuning leidend is mits we met de medefinanciers afspraken kunnen maken over het maatschappelijk rendement.
2. we iedere burger tondersteunen maar daarvoor wel een eigen bijdrage te vragen afgestemd op draagkracht (inkomen en vermogen) met de werkelijke kosten als maximum.
3. we het gebruik van een PGB voor persoonlijke inzet bij gebruikelijke- of mantelzorg niet toestaan tenzij dit een praktischere en/of goedkopere oplossing mogelijk maakt.
4. we vol in te zetten op verleiding van uitkeringsgerechtigden maar dan wel met een stok achter de deur.
5. ondersteuning op grond van de Wmo of Jeugdwet niet moet afhangen van een verplichte tegenprestatie;
6. een jeugdige vanaf 12 jaar samen met zijn ouders/verzorgers ondertekent en daarmee mede verantwoordelijk is voor het leefzorgplan.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 29 januari 2014.

De griffier

Geert van Soest

De voorzitter

Antoin Scholten